

JAUNGOIKUE EUSKALERRIDIXEN ZIHER IBILI ZANEKUE

Ziortza Aldekoa-Otalorak bere aittitte zenari entzunda lez kontatua.

Batek daki nozkue ixengo dan hau kontuau, baña barri-barridxe ezta ixengo. Jaungoikue, mundue zelan euen ikusten ebillen, eta, halako baten, Euskalerriko herri txiki batera allegau zan.

Artien, gabak arrapau aben, eta eguraldi eskasaz ganera. Nonon lo be egin bi'zan, eta hasi zan etxerik etxe lotarako leku bille.

Baserri bateko atie jo aben, eta etxeoandrieri ea bertan lo eitterik euen pre-guntau otson. Haren itxurie etxekandrieri gustau ez, antza, eta atuen despatxau aben etxe bueltan eskekorik ez abela biher esanez.

Alboko baserrire juen zan orduen Jaungoikue, eta han be aurreko etxien esplikau abena esa'aben. Bigarren etxeke etxekandrie errukittu ein zan, eta gaba pasetako lekutxo bat itxi otson. Bidxamonien, etxekandriori jagi zan, eta, errekauteu juen aurretik, diru-kontetan hasi zan.

Jaungoikuek, aurreko egunien ei'abena eskertu guran-edo, honako hau esa'a-ben:

—Oñ hartu dozun biherlekue ixen daittela egun guztireko!

Han ekin otson andriorrek egun guztidxen diruok kontau eta kontau... Eta illundu abenerako total aberastu zan.

Ixilik be ezin egon, eta auzokueri kontetan juen jakon zertzuk pasau jakozan aurreko gabien etxien hartu aben personajiaz. Auzoko horrek inbiridxa pixka bat hartu aben, eta, horretara bazan, gaba pasetan eurenera bialtzeko esa'otson.

Hurrengo goixien, andriori goixien goiz jagi zan. Diru-kontetan egun luzie eukingo abela eta, lelengo, komunera osteratxue eittie pentsau aben; gero iguel astiri'pez eta...

Komunera sartu eta kakagiñen hastiaz batera, aurreko goixien auzuen ei' aben lez, honako au esa'aben Jaungoikuek:

—Oñ hartu dozun biherlekue ixen daittela egun guztireko!

Eta egun guztidxe kakagiñen emo'aben, eta, aberastu biherrien, kakaz bete jakozen etxeke baztar guztidxek.